

အဲဒီတုန်းကကောင်လေး

MO

အဲဒီတုန်းကကောင်လေး ...

အဲဒီတုန်းက ကောင်လေး ... အခုများတော့ ကျွန်မနံဘေး ... ရှိနေပါပြီ သူ
ဟာ ... ကျွန်မရဲ့အချစ်ဆုံးပါ ...

လမ်းတစ်ဖက်ခြမ်းရှိ Sound boxကနေ ပျံ့လွင့်လာတဲ့ သီချင်းသံကိုကြား
တော့ ကျွန်တော်ပြီးမိသွားလေရဲ့။ အင်း ... ဒီသီချင်းကလည်း မသိရင် ကျွန်
တော့်ကို စောင်းမြောင်းဆိုထားသလိုပဲလေ။ ဟော ... ကျွန်တော်ပြီးတာမြင်
တော့ ရှေ့တည့်တည့်က သဝန်တိုတတ်သူကြီးက ကျွန်တော့်ကိုစိုက်ကြည့်
ပြီး

"ညီ ... ဘယ်သူ့ကိုပြီးပြနေတာလဲ ..."တဲ့လေ။

အောင်မလေးများ ... သဝန်တိုတတ်ပုံများ။ ကျွန်တော်ကသာ သူ့ကိုအရင်
လိုက်ခဲ့လို့ပဲနော် ... သူကသာ ကျွန်တော့်ကိုအရင်လိုက်ခဲ့ရင် ကျွန်တော့်ခမျာ
ရွှေကြုတ်ထဲထည့်သိမ်းခံရမလားပဲ။ မျက်ခုံးထူထူနက်နက် နှစ်ခုကို ထိလှမ
တတ်ကြုံထားတဲ့ အစ်ကိုပုံက အချိန်မရွေး ပေါက်ကွဲသွားနိုင်တဲ့ပုံမို့ ကျွန်
တော့်မှာ အသည်းအသန် ရှင်းချက်ထုတ်ရလေရဲ့။

"ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြီးပြပါဘူးများ ... ညီက အစ်ကိုလက်ရာလေးကောင်းလို့
ပြီးမိတာ ... "

စားပွဲပေါ်က အပြစ်မဲ့တဲ့ထမင်းလိပ်လေးကိုပဲ အပြစ်လွှဲချရတော့မှာပဲ။
ဒါပေမဲ့ အစ်ကိုလက်ရာ ကောင်းတာကတော့အမှန်ပဲ။ အစ်ကိုကိုရီးယား
အစားအစာ ဆိုင်လေးကလည်း အမြဲလူစည်တယ် ... အရသာကောင်းလို့

ရော ဆိုင်ရှင်လေးကချောလို့ရောပေါ့။ အမှန်တိုင်းပြောရရင် အစ်ကိုဆိုင်လေးကပဲ အစ်ကိုနဲ့ကျွန်တော့်ရဲ့ဖူးစာဆုံရာ။ ကျွန်တော်ကတော့ အဲ့နေ့ကိုမှတ်မိသေးတယ်။ ပထမဆုံးအချိန်အဖြစ် ကျွန်တော့်ဖုန်း Gallery ထဲကို အစ်ကိုပုံစရောက်လာတဲ့နေ့ပေါ့။

အင်း ... အစ်ကိုနဲ့ကျွန်တော့်ရဲ့တွေ့ဆုံမှုကို ဖြစ်စေခဲ့တာကတော့ အစားကောင်း ကြိုက်လွန်းတဲ့ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းမလေး ကြယ်စင်ကြောင့်ပါပဲ။

"ဟဲ့ တေဇ ... ငါတို့ကျူရှင်အပြန်ကျရင် ကုန်းတံတားနားက အသစ်ဖွင့်တဲ့ ဆိုင်မှာသွားစားကြရအောင်... နော်ဟဲ့ တေဇ..တေဇလို့ ... "

ကျွန်တော့်နာမည်ကို တကြော်ကြော်ခေါ်ရင်း ပြောနေသောသူမက ဘယ်ကနေဘယ်လို အဲ့ဆိုင်အကြောင်းကိုသိသွားလဲတော့ ကျွန်တော်လည်းမသိပါ။ ကြယ်စင်၏ အဆွယ်ကောင်းမှုကြောင့် ကျွန်တော်လည်း ကျူရှင်ပြီးသည်နှင့် စက်ဘီးစီးကာ သူမကိုခေါ်တင်လျက် ကုန်းတံတားဘက်ဆီသွားဖြစ်ခဲ့သည်။

ကုန်းတံတားနှင့်ကျွန်တော်တို့ ကျူရှင်မှာ သိပ်မဝေးသလို ကျွန်တော်တို့အိမ်နှင့်လည်း သိပ်မလှမ်း။ ဒါကြောင့် ကုန်းတံတားကိုဖြတ်၍သာ ကျွန်တော်တို့ အိမ်ပြန်လေ့ရှိသည်။ ကျွန်တော်က ပတ်ဝန်းကျင်ကို သိပ်ဂရုစိုက်မလေ့လာတတ်သူဖြစ်ရာ ဖြတ်နေကြနေရာတွင် ဆိုင်လေးအသစ်ဖွင့်လိုက်သည်ကိုပင် ကျွန်တော်သတိမထားမိ။ ကြယ်စင်ကသာ မိန်းကလေးပီပီ စပ်စပ်စုစုနိုင်၍ သိခြင်းသာဖြစ်မည်။ ကျွန်တော့်အတွေးတွေကိုသာ ကြယ်စင်ကြားပါက

"ဟဲ့ နင်ကလူသေကြီးလိုနေပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကိုမှမလေ့လာတာ ...

ဘယ်လိုလုပ်သိမှာတုန်း ... "

ဟု ကျိန်းသေပေါက် ပြန်ပြောလိမ့်မည်သာ။

ကုန်းတံတားပေါ်ကိုရောက်ရန် စက်ဘီးကိုအားစိုက်နင်းနေရပြီမို့ အတွေး စများက ပြတ်တောက်သွားရသည်။ စက်ဘီးလေးခမျာ လူနှစ်ကိုယ်ဝန်ကို ထမ်းထားရသည်မို့ ကုန်းတံတားကိုတက်ရသည်မှာ အိပဲ့အိပဲ့နှင့်။ ထို့ကြောင့် ကြယ်စင်ကို အောက်သို့ လမ်းဆင်းလျှောက်ရန် ပြောမည်ဟုကြံလိုက်သော်လည်း ကျွန်တော့်နောက်ဘက်ဆီမှ

"ငါလုံးဝ လမ်းဆင်းမလျှောက်ဘူးနော် ... နင့်ဘာနင် အဆင်ပြေအောင် နင်း ... "

ငယ်သူငယ်ချင်းဆိုတာကို ပါးစပ်ကမချဘဲ ကျွန်တော့်ကိုနှိုင်းစားလွန်းသော သူမကိုဘာမျှမပြောပဲ အားစိုက်၍သာ ဆက်နင်းလိုက်သည်။ ကုန်းတံတားပေါ်အရောက်မှ နည်းနည်း အမောပြေသယောင်ယောင်။ ညနေစောင်းလေနေအေးအေးတို့က ကျွန်တော့်မျက်နှာကို ကျီစယ်သွားကြ၍ အမောပင်ပြေသွားသည်ဟု ခံစားမိသည်။

နည်းနည်းလောက် စက်ဘီးနင်းပြီး ကုန်းဆင်းအရောက်တွင် ဘရိတ်လေးကိုလက်ဖြင့် ဖွဖွလေးကိုင်ထားကာ ခြေနင်းခုံကိုမနင်းသေးပဲ ခြေထောက်လေးဖြင့် မှေးတင်ထားလိုက်သည်။ ကုန်းတံတားအဆင်းသို့ လုံးလုံးလျားလျားရောက်ကာမှ ကြယ်စင်ပြောသည့် ဆိုင်လေးကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ဆိုင်လေးမှာ မကြီးလွန်းမသေးလွန်းဖြစ်သော်လည်း ဖြတ်သွား ဖြတ်လာများနှင့် တစ်ဖက်လမ်းမှမြင်ရလောက်အောင်ထိ ထင်ထင်ရှားရှား ရှိပါသည်။ ထိုဆိုင်ကိုတောင် သတိမထားမိဘူးဆိုတော့ ကြယ်စင်ပြောသလို ကျွန်တော်က လူသေရေခဲတုံးကြီးများလားမသိ။

ဆိုင်ထဲကိုဝင်သွားသည်နှင့် မွှေးပျံ့ပျံ့အစားအစာအနံ့နှင့်အတူ အစ်ကိုရဲ့

အသံချို့ချို့လေးကပါ ကပ်ပါလာသည်။

"ကြိုဆိုပါတယ်ခင်ဗျ ... ဘာများသုံးဆောင်မလဲ မသိဘူး ... "

စိတ်ထဲကရှိတဲ့အတိုင်း ပြောရရင်တော့ ကျွန်တော့်ထက်အရပ်ရှည်ပြီး အသားဖြူဖြူနဲ့တရုတ်စပ်လေး အစ်ကိုကို သုံးဆောင်ကြည့်ချင်တာပေါ့။ ရော် ... ခက်လိုက်တာ တွေတာဖြင့် တစ်ခါပဲရှိသေးတာကို။ နောက်ကျမှ အကြိမ်များများတွေ့အောင် ကြံရမယ်။

ဒီလိုနဲ့ပဲ အဲနေ့ကစလို့ အစ်ကိုပုံတွေကကျွန်တော့် ph galleryထဲကို ရောက်လာခဲ့သလို အစ်ကိုဆိုင်နဲ့ ကျွန်တော့်ကျူရှင်လည်း ချောင်းမကလို့ မြစ်ပါပေါက်ခဲ့ပါတယ်။ ကြယ်စင်မကိုတော့ ကျွန်တော်ခေါ်မသွားဖြစ်ဘူး။ ခေါ်မသွားဖြစ်တာထက် ခေါ်မသွားချင်တာဆိုမှန်မယ်။ တော်ကြာ အစ်ကိုက ကျွန်တော်နဲ့သူ့ကို ရည်းစားတွေထင်နေမှ ဟုတ်ပေ့ဖြစ်နေမယ်လေ။ ဒီလိုနဲ့ပဲ ကျွန်တော့်ကျူရှင်ရက်တွေက အစ်ကိုကြောင့်လှပခဲ့တယ်။

အစ်ကိုကလေ သိပ်တုံးတာပဲ။ အစ်ကိုထိုင်နေတဲ့ကောင်တာရဲ့ ရှေ့တည့်တည့်ကစားပွဲမှာ နေ့တိုင်းထိုင်ပြီး မြူစွမ်းတိုက်နေတာတောင်မှ အစ်ကိုက သတိမထားမိဘူး။ တစ်နေ့တစ်နေ့ ကျွန်တော့်မှာ အစ်ကိုကိုလိုက်ငေးရလွန်းလို့ မျက်စိတောင်ညောင်းမတတ်ပဲ။ ထမင်းလိပ်တစ်ပွဲနဲ့ တော့ပိုက်တစ်ပွဲမှာပြီး တစ်ညနေလုံး အချိန်ကုန်ဆုံးလေ့ရှိတဲ့ ဒီကောင်လေးကို အစ်ကိုသတိမထားမိဘူးလားဗျာ ... ။

ကောင်တာမှာထိုင်ပြီး Calculatorနှိပ်နေတဲ့ အစ်ကိုလက်ချောင်းလေးတွေက အရမ်းလှတာပဲ။ ယောက်ျားပီပီသသ လက်ဆစ်ရှည်ရှည်လေးတွေနဲ့။ အစ်ကိုလက်နဲ့ယှဉ်ပြီး ကျွန်တော့်လက်ကိုကြည့်ကြည့်တော့ စိတ်ကပျက်သည်ထက်ကို ပိုသွားမိတယ်။ ကျွန်တော့်လက်ကလေးတွေကတော့ ပုပုတိုတို

လေးတွေ။ မသိရင် မိန်းကလေးလက်ကျလို့။ ဒါပေမဲ့ ကိစ္စမရှိပါဘူး။ တစ်ချိန်ကျလို့ အစ်ကိုနဲ့လက်တွဲသွားရင် အစ်ကိုလက်တွေကြားထဲ ကျွန်တော့်လက်ကလေးက မြုပ်နေမှာပဲလေ။

အစ်ကိုကို ကျွန်တော်ချစ်နေမိပြီဆိုတာ သိသွားတော့ နည်းနည်းတော့ တုန်လှုပ်မိသွားတယ်။ ငါ့gayသွားတာ များလားပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့ တုန်လှုပ်မှုတွေက အစ်ကိုမျက်နှာလေးမြင်တာနဲ့ မြူတစ်စတောင်မကျန်အောင် ပျောက်ကွယ်သွားတယ်။ အစ်ကိုကသာ ကျွန်တော်gayရခြင်း အကြောင်းရင်း။ ပြောရမယ်ဆိုရင် အစ်ကိုမို့လို့ ... အစ်ကိုကိုကြိုက်မိလို့ ကျွန်တော်gay ဖြစ်သွားသည်ပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ဘုရားစူး ... ကျွန်တော်လေ အစ်ကိုကလွဲလို့ တခြားဘယ်ကောင်လေးကိုမှ စိတ်မဝင်စားခဲ့ဖူးဘူး။ စိတ်ဝင်စားမိတော့မှာလည်း မဟုတ်ဘူး။

အစ်ကိုကိုမြင်နေရရုံနဲ့တင် ကျေနပ်နေတာ။ အစ်ကိုကိုသာပိုင်ဆိုင်ရရင် ကျွန်တော်က ကမ္ဘာ့အပျော်ဆုံးလူသားအဖြစ် မှတ်တမ်းဝင်နိုင်လောက်တယ် မလားဟင်။ အစ်ကိုကတော့လေ တကယ့်ကိုတုံးတာ။

စားပြီးသားပန်းကန်တွေအောက်မှာ ဖိဖိထားတဲ့ I love you ဆိုတဲ့ စာရွက်လေးတွေကို အစ်ကိုကိုလှောင်ပြနေတယ် သိလား။ ရှေ့တည့်တည့်ကနေကို ပေါ်တင်ရိုက်ထားတဲ့ဖုန်းထဲက ပုံတွေကလည်း အစ်ကိုကိုမျက်စိမှိတ်ပြနေတယ်။ အစ်ကိုဟာလေ ကျွန်တော်ဘယ်လိုလုပ်မှ ကျွန်တော့်ကို သတိထားမိမှာတုန်း။
